

Bestillingens store Vigtighed er det efter min Mening en hel Nødvendighed, at et ikke begrændset Antal Kvinder faae Lov til at blive oplærte i Jordemodervirksomheden; thi det vil være den eneste Maade, hvorpaa Befolkningen kan blive betjent paa tilfredsstillende og betryggende Maade. Hvorledes Lærestalten i og for sig er stillet, kjenner jeg ikke meget til; men saa meget veed jeg, at Kvinder med de fordelagtigste Udbetalinger fra rette Vedkommende have søgt Aaringer i Træk om at faae Lov til at lære Jordemodervæsenet, men stadigt have faaet Afslag. Grunden dertil kjenner jeg ikke; men jeg har en Formening om, at det skyldes det Skjøn, som vedkommende Kommission, eller hvad den Myndighed nu kaldes, har over, hvormange Kvinder det er nødvendigt at oplære for at besætte de Distriktspladser, som findes. Jeg veed heller ikke, om Institutionen i og for sig er saaledes, at der kun kan optages et indskrænket Antal Kvinder til Oplærelse; men skulde det være saa, maa det efter min Formening forandres. At Jordemodervæsenet i og for sig skulde faae nogen Hjælp gennem den foreliggende Lønningslov, kan jeg ikke i mindste Maade indse. Det skal nok findes, at de Lærter, der foreslaas, ere langt fra den gangse Betaling, idet der efter mit Kjenndskab ydes ikke saa lidt mere, end hvad der tarmæssig er fastsat baade i den nuværende Lovgivning og i det foreliggende Lovforslag, og jeg indser derfor heller ikke, hvad det egentlig er, der skulde fremtvinges ved denne Lov, som efter min Formening vil virke mere skadeligt end gaanligt. Paa den anden Side kan jeg heller ikke forstaa, hvorledes den tarmæssige Betaling, som i sin Tid blev fastsat efter en vis Klassifikation, kan vedblive, idet jeg ikke kan se, hvorpaa denne Klassifikation egentlig begrundes. Der er Tale om Indertter, om Husmænd med og uden Jord og om Gaardmænd, og saa søies der til, at for alle Andre paa Landet saavel som i Kjøbstæderne bliver der at betale efter Lærten for den af de anførte Klasser, med hvilken den Aaagjældende nærmest kan sammenstilles. Hvorledes nu denne Klassifikation skal foregaa, veed jeg ikke. Jeg veed ikke en Gang, hvorledes det gaar til, naar der ydes en mindre Betaling end den tarmæssige, ligesaa lidt som jeg veed, hvorledes Kjøbstadsbefolkningen i Almindelighed skal kunne klassificeres sammen med Landbefolkningen. Klassificeringen i og for sig synes jeg er en daarlig Maade at lønne paa og lidet betryggende for Jordemødrene i Retning af at faae nogensomhelst ordentlig Betaling. Derfor der endelig skal være en tarmæssig Betaling, forekommer det mig, at der maa kunne være een Lært, naturligvis en Minimumstært; jeg veed da ikke Andet at gaa til, end at baade de mindre og større Kommuner fastsætte en Minimumstært for hver enkelt Forretning, saa at man lader Jordemødrene faae Betaling af Kommunens Kasse og lader Udgif-

terne i den Henseende gaa ind under de almindelige kommunale Bevillinger. Jeg siger, at det kunde være en Maade at ordne Sagen paa; om det vilde være en tilfredsstillende Maade, skal jeg paa dette Stadium ikke indlade mig paa at bedømme, men at det maa være meget utilfredsstillende, baade for dem, der skulle betale og for dem, der faae Betaling, at have en saadan Lært som den nuværende, indser jeg tilfulde. Jeg tror ikke, at det kan negtes, at der er visse Distrikter og visse Egne, hvor Jordemødrene paa den nuværende Maade kunne faae meget lidt. I de Distrikter, hvor største Parten af Indbyggerne ere jordløse Husmænd og Indtjødere, er det let at indse, at Betalingen til Jordemødrene vil blive meget lille, og saadanne Distrikter kan der maaske findes. Det var de to Hovedpunkter, som jeg ønskede at trække frem angaaende denne Institution, og jeg gjentager, at for mig er det Vigtigste, at Sagen bliver ordnet saaledes, at der, jeg vil ikke sige i ubegrændset Antal, men i meget rigelig Maal, bliver givet Folk, som have Lykke dertil, Leilighed til at blive oplærte i denne Bestilling. Jeg tror, at naar Institutionen i det Hele bliver ordnet paa en mere fri Maade, vil der melde sig Kræfter, som ere meget stikede til at træde i denne Art Virksomhed. Det kan ikke negtes, at det i og for sig ingen daarlig Næringsvei er; thi det er ikke alene med Højskolehjælp at Jordemødrene have at gjøre; men de have ogsaa andre Forretninger, saasom Aareladning, Kopsætning o. Lign., som der er meget stærkt Brug for, og som især ude paa Landet lidt maa besørjes af daarlige Personer, der besætte sig med slige Ting uden at være oplærte dertil, men som besatte sig dermed alligevel, da der ikke er Andre. Der kunde efter min Mening ogsaa være Grund til at overveie, om det er tidsvarende og hensigtsmæssigt, at Jordemødrene endnu blive lønede med de Naturalpræstationer, som de hidtil have været lønede med, navnlig Hus, Brændsel og Jordlod. Jeg tror, at vi kunne være meget beroligede ved at overlade det til de vedkommende Kommunalbestyrelser, om de ville lønne paa denne Maade. Efter min Mening er hele denne Institution, efter at den er gaaet over til de større Kommuner, bleven noget mere kostbar, end den i og for sig burde være. Det er ikke saaledes med Amtsrådene som med Sogneraadene, at de personlig kunne have Indseende med disse Ting, de maa overlade det til Andre. Det er ordnet paa forskjellig Maade, men min Mening er, at det er en kostbar Maade at lønne Jordemødrene paa med Naturalpræstationer. Jeg tror, at Jordemødrene og Kommunerne begge vilde være tjente med, om der blev givet en Pengeløn i Stedet for Naturalpræstationer. Med Hensyn til Jordemoderdistrikterne ude paa Landet skal jeg indrømme, at det er aldeles nødvendigt, at der er visse bestemte Jordemoderpladser; men jeg